CANGKAT JERING SDN BHD & SATU LAGI

lwn.

NORMAYATI ALIAS & SATU LAGI

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KUANTAN
BAHARUDIN SHAH TENGKU MAHMUD H
[RAYUAN SIVIL NO: 12-32-1997]
26 FEBUARI 2003

PROSEDUR SIVIL: *Rayuan - Memorandum rayuan - Kelewatan menyerahkan - Memorandum tidak diserah dalam tempoh dua minggu selepas penerimaan Borang 141 - Tiada alasan munasabah diberi - Sama ada memudaratkan - Kegagalan membayar cagaran kos rayuan dalam tempoh yang ditetapkan - Sama ada suatu luaraturan substantif - Sama ada rayuan harus dibatalkan - Kaedah-kaedah Mahkamah Rendah 1980 A. 49 k. 2(5)(b), k. 3A(3) - Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980, A. 2 k. 1, A. 55 kk. 2(1) & (2), 4(3)*

Perayu merayu terhadap keputusan Mahkamah Sesyen berhubung satu kes kemalangan jalanraya. Di pendengaran rayuan, responden membangkitkan bantahan awal bahawa rayuan adalah tidak berkompeten, oleh kerana: (i) memorandum rayuan tidak diserah dalam tempoh dua minggu selepas penerimaan Borang 141 selaras dengan peruntukan oleh A. 55 k. 2 Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980 ('KMT'); dan (ii) cagaran kos rayuan tidak dibayar dalam tempoh yang sama seperti yang dituntut oleh A. 49 k. 2(5) Kaedah-kaedah Mahkamah Rendah 1980 ('KMR'). Adalah tidak dinafikan bahawa memorandum rayuan berkenaan hanya diserahkan 15 hari selepas perayu menerima Borang 141 dari Mahkamah Sesyen, dan bahawa cagaran kos rayuan hanya dibayar enam minggu selepas Borang 141 tersebut diterima perayu. Namun begitu, perayu berhujah bahawa ia tidak melanggar mana-mana peruntukan statutori, oleh kerana, mengambil kira terutamanya peruntukan A. 49 k. 3A(3) KMR, kedua-kedua tindakan menyerahkan memorandum rayuan dan membayar cagaran kos rayuan tersebut boleh dibuat dalam tempoh enam minggu selepas penerimaan Borang 141. Di hadapan yang arif hakim rayuan, persoalan penting yang berbangkit ialah sama ada perayu berkewajipan menyerahkan memoradum rayuan dan membayar cagaran disini dalam masa dua minggu selepas menerima Borang 141, dan jika begitu, samada kegagalannya berbuat demikian memudaratkan rayuannya.

Diputuskan:
Oleh Baharudin Shah Tengku Mahmud H

[1] Peruntukan mengenai pemfailan dan penyerahan memorandum rayuan hanya terdapat dalam A. 55 k. 2 KMT (dipinda dan berkuatkuasa mulai 1 Januari 1991). Kedudukan kini adalah jelas iaitu memorandum rayuan perlu difailkan dan diserahkan kepada pihak lawan dalam tempoh dua minggu dari tarikh penerimaan Borang 141. Dalam kes semasa, perayu bukan sahaja lewat menyerahkan memorandum rayuan tetapi langsung gagal menjelaskan sebab-sebab bagi kelewatannya itu. Kegagalan sedemikian tidak memberi ruang kepada mahkamah untuk memberi kelonggaran kerana tiada asas untuk berbuat demikian. (ms 264 a-d & 265 e-f)

[2] Mengenai cagaran kos, A. 49 k. 2(5) KMR mengkehendakki ianya dibayar dalam tempoh dua minggu daripada penerimaan Borang 141. Kegagalan mematuhinya adalah membawa padah kerana bayaran sedemikian diperuntukkan dengan jelas sebagai suatu kemestian melainkan mahkamah memerintahkan sebaliknya dan itupun dibenarkan atas sebab musabab yang mencukupi. Di sini, walaupun perayu tidak mematuhi peruntukan tersebut, tiada sebarang permohonan masa difailkan yang boleh menunjukkan alasan yang memadai untuk diberi pertimbangan oleh mahkamah. (ms 266 c-f)

[3] Dalam halkeadaan yang wujud, ia menunjukkan bahawa perayu tidak lagi berhasrat untuk meneruskan rayuannya. Pihak-pihak dalam sesuatu prosiding tidak wajar dibiarkan dengan sewenang-wenangnya tidak mematuhi peruntukan undang-undang dan kemudian menuntut diberi kelonggaran tanpa asas seolah-olah ia berhak kepadanya. (ms 266 h)

[4] Kedua-kedua ketidakpatuhan disini, iaitu kelewatan menyerahkan memorandum rayuan dan kegagalan membuat bayaran cagaran kos dalam tempoh yang ditetapkan adalah perkara-perkara yang tidak lagi boleh diperbetulkan di bawah A. 2 k. 1 KMT. Kedua-duanya merupakan luar aturan yang substantif dan prasyarat kepada rayuan perayu. (ms 267 a-b)

[Bantahan awal diterima; rayuan dibatalkan.]

Kes-kes yang dirujuk:

Kuching Pharmacy Sdn Bhd v. JL Morison Son & Jones (M) Sdn Bhd [1990] 1 CLJ 508; [1990] 2 CLJ (Rep) 293 HC ***(dirujuk)***

Latchman Singh & Sons v. Tan Kian [1991] 1 CLJ 128; [1991] 3 CLJ (Rep) 121 ***(dirujuk)***

Liew Chee Tat v. Lok Moon & Ors [1972] 2 MLJ 29 ***(dirujuk)***

Parasuraman v. Sazali Akhir & Anor [1993] 1 MLJ 195 ***(dirujuk)***

Ramli Zakaria & Ors v. Jusoh Hussain [1993] 3 MLJ 756 ***(dibezakan)***
Shafie Ahmad v. Hajjah Fatimah Ahmad & Ors [1991] 3 CLJ 2217; [1991] 3 CLJ (Rep) 719 HC ***(dirujuk)***
Siang Galau v. Ang Wak Hiong [1994] 1 CLJ 82 HC ***(diikuti)***
Tan Lee Hong v. Letchmee [1994] 2 CLJ 570 HC ***(dirujuk)***
UMBC v. Ernest Cheong Yong Yin [2001] 2 CLJ 31 CA ***(dibezakan)***

Perundangan yang dirujuk:
Rules of the High Court 1980, O. 2 r. 1, O. 49 rr. 2(5)(b), 3A(3), O. 55 rr. 2, 4(3)

Bagi pihak perayu - Vignesh Kumar Krishnasamy; T/n Balendran Chong & Bodi
Bagi pihak responden - Muhamad Ariff Mahindar; T/n Mahindar & Co

Dilaporkan oleh WA Sharif

PENGHAKIMAN

Baharudin Shah Tengku Mahmud H:

Ini adalah rayuan terhadap keseluruhan keputusan hakim Mahkamah Sesyen Kuantan yang telah memutuskan bahawa perayu adalah 50% dan Abdullah bin Yahya simati adalah 50% dipersalahkan atas kemalangan yang berlaku.

Semasa pendengaran rayuan pada 12 Julai 2001, peguam responden iaitu Dato' Muhamad Ariff Mahindar telah membangkitkan bantahan awal mengenai penyerahan rekod rayuan serta bayaran deposit. Oleh itu beliau menyarankan agar permohonan penangguhan singkat oleh peguam perayu untuk membuat semakan mengenai kedudukan ini tidak dibenarkan. Peguam responden yang bijaksana itu berhujah oleh kerana memorandum rayuan tidak diserahkan kepada pihaknya dalam tempoh yang ditetapkan bermakna tiada rayuan sebenarnya di Mahkamah Tinggi sekarang dan dengan merujuk kepada A. 49 k. 2(5)(b) Kaedah-kaedah Mahkamah Rendah 1980 (selepas ini disebut KMR), beliau menambah deposit yang dikehendaki mengikut peruntukan itu juga dibayar diluar tempoh.

Mahkamah kemudiannya telah menangguhkan pendengaran rayuan ini ke sesi petang untuk semakan dibuat mengenai perkara ini.

Apabila kes dipanggil semula dengan kehadiran pihak-pihak yang sama pada sebelah petangnya, peguam perayu yang bijaksana Encik Vignesh Kumar didalam hujahan balasnya menyatakan bahawa mengikut rekod memorandum rayuan tersebut telah diserahkan dalam tempoh. Menurutnya notis bertarikh 13 November 1997 daripada Pendaftar Mahkamah Sesyen diterima pada 14 November 1997 dan memorandum rayuan diserahkan kepada peguam responden pada 29 November 1997 dan telah difailkan di mahkamah pada 27 November 1997. Oleh itu beliau menghujahkan penyerahan itu dibuat dalam

tempoh enam minggu mengikut A. 49 k. 3A(3) KMR. Peguam seterusnya merujuk kepada kes-kes *Shafie b. Ahmad v. Hajjah Fatimah bt. Ahmad & 3 Ors* [1991] 3 CLJ 2217; [1991] 3 CLJ (Rep) 719 dan *Kuching Pharmacy Sdn. Bhd. v. JL Morison Son & Jones (M) Sdn. Bhd.* [1990] 1 CLJ 508; [1990] 2 CLJ (Rep) 293. Berkenaan dengan cagaran kos rayuan, peguam perayu mengakui bahawa ianya hanya dibayar pada 28 Disember 1997. Berdasarkan hujahan yang sama, beliau mengatakan oleh kerana mereka mempunyai enam minggu untuk memfailkan memorandum rayuan mereka juga mempunyai enam minggu untuk membayar deposit itu. Tambahnya lagi dalam apa-apa keadaan sekali pun, deposit itu telah diterima oleh mahkamah. Beliau menarik perhatian mahkamah kepada kes *Ramli b. Zakaria & Ors v. Jusoh b. Hussain* [1993] 3 MLJ 756 sebagai analogi dan menyatakan bahawa mahkamah mempunyai budibicara untuk menerima deposit selepas memorandum difailkan. Dengan itu beliau menghujahkan rayuan ini adalah sempurna di hadapan mahkamah.

Selanjutnya beliau berhujah, ketakpatuhan itu hanyalah suatu luar aturan yang boleh diperbetulkan dibawah A. 2 k. 1 Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980 (selepas ini disebut KMT). Ujarnya lagi, mahkamah mempunyai budibicara untuk membenarkan rayuan dibawah kuasa-kuasa sedia ada mahkamah (inherent jurisdiction). Oleh itu beliau menghujahkan bantahan awal tersebut sepatutnya ditolak dengan berlandaskan kes *UMBC v. Ernest Cheong Yong Yin* [2001] 2 CLJ 31 CA di ms 36 dan 37.

Di akhir hujahan peguam menyatakan tiada prejudis berlaku ke atas responden walaupun deposit itu lewat dibayar dan dalam apa-apa keadaan sekalipun ianya telah dibayar.

Di dalam hujahan balasnya, peguam bijaksana bagi pihak responden menyatakan mengenai kes-kes yang telah dirujuk oleh peguam perayu, bahawa A. 49 k. 3A KMR tidak menyentuh apa-apa berkaitan memorandum rayuan. Menurutnya hanya KMT memperuntukkan mengenai pemfailan dan penyerahan memorandum rayuan. Berkenaan dengan cagaran kos rayuan katanya, A. 49 k. 2(5) KMR secara jelasnya memperuntukkan pembayaran hendaklah dibuat dalam masa dua minggu. Oleh itu hujahnya kegagalan mematuhinya adalah fatal.

Keputusan Mahkamah

Di dalam kes ini tidak dipertikaikan bahawa keputusan telah diumumkan oleh yang bijaksana hakim Mahkamah Sesyen pada 12 Julai 1997 dan notis rayuan difailkan mengikut tempoh oleh pihak perayu. Adalah juga tidak dinafikan bahawa pada 13 November 1997, notis telah diberi kepada peguamcara perayu bahawa salinan-salinan nota keterangan dan alasan penghakiman telah sedia untuk diambil dan peguam perayu sendiri mengakui telah menerima borang 141 tersebut pada 14 November 1997.

Seperti dihujah oleh pihak responden peruntukan mengenai pemfailan dan penyerahan memorandum rayuan hanya terdapat dalam A. 55 k. 2 KMT (yang telah dipinda dan berkuatkuasa mulai 1 Julai 1991). Peruntukannya adalah seperti berikut:

> 2(1) Perayu hendaklah, dalam masa empat belas hari dari tarikh penyampaian kepadanya notis dalam Borang 141 di bawah Aturan 49, kaedah 2 subkaedah (4) atau kaedah 3 subkaedah (2) Kaedah-Kaedah Mahkamah Rendah 1980 (mengikut mana yang berkenaan), memfailkan di Mahkamah Tinggi suatu memorandum rayuan dalam Borang 113A dalam dua salinan.
>
> (2) Perayu hendaklah dalam tempoh yang sama menyampaikan kepada setiap responden suatu salinan memorandum sedemikian dan suatu salinan rekod rayuan.

Dengan peruntukan yang telah dipinda seperti di atas, kedudukan kini adalah jelas iaitu memorandum rayuan perlu difailkan dan diserahkan kepada pihak lawan dalam tempoh dua minggu dari tarikh penerimaan Borang 141. Memandangkan ini tidak dipatuhi perayu boleh dianggap tidak lagi berhasrat untuk meneruskan dengan rayuannya. Tidak dinafikan sebelum pindaannya A. 55 k. 2 ini telah menimbulkan perbezaan tafsiran antara mahkamah-mahkamah tetapi semuanya telah selesai. Efek pindaan kepada A. 55 k. 2 ini telah diterangkan oleh YA KC Vohrah H (ketika itu) apabila menolak permohonan-permohonan lanjutan tempoh untuk memfail rekod dan memorandum rayuan serta lanjutan tempoh untuk membayar cagaran kos rayuan di dalam kes *Parasuraman v. Sazali bin Akhir & Anor* [1993] 1 MLJ 195. Di ms 198, YA itu telah menyatakan seperti berikut:

> With the intervention of legislation, the conflict in the judicial views has been resolved. The anomaly has been resolved with the amendment of O. 55 r. 2 of the RHC by PU(A) 462/90 as pointed out in *Elayachee* (*Elayachee v. Woo Siu Tip* [1991] 3 MLJ 108). It came into effect on 1 January 1991.

Dan di ms 199-200 pula YA itu menyambung:

> As pointed out, a memorandum of appeal will also have to be prepared and filed in the High Court within 14 days of the date of receipt of the notification in Form 141. And under O. 55 r. 2(2) of the RHC, the appellant shall within the same 14 days serve on the respondent a copy of the memorandum.

Tapi penolakan dalam kes itu dibuat kerana lanjutan tempoh diputuskan tidak perlu memandangkan notis yang dikeluarkan oleh mahkamah didapati tidak mengikut Borang 141 yang ditetapkan dan telah mengelirukan, oleh itu tidak sah. Lebih hampir kepada kes sekarang ialah kes *Siang Galau v. Ang Wak*

Hiong [1994] 1 CLJ 82 di mana responden telah membangkitkan bantahan awal bahawa memorandum rayuan difail dan salinannya diserahkan kepada responden di luar tempoh dan tiada alasan kelewatan ditunjukkan. YA Chong Siew Fai H (ketika itu) telah menolak rayuan itu dengan kos setelah turut memilih untuk mengikuti keputusan kes *Elayachee*. Di ms 84 YA itu berkata:

> Now, reading O. 55 r. 2(1) and (2) of the RHC in conjunction with that of O. 49 r. 2(4) of the SCR, it appears clear that the memorandum of appeal must be filed and a copy thereof served on the respondent within 14 days after service of Form 141 on the appellant who is represented.
>
> For the above reasons, I hold that the memorandum of appeal herein ... was filed and served out of time, ... No extension of time was applied for and obtained ... The appeal, therefore, must and is hereby dismissed with costs ... .

Berbalik kepada kes di hadapan mahkamah ini, tarikh akhir untuk pemfailan memorandum rayuan dikira dari tarikh Borang 141 diterima (14 November 1997), adalah pada 28 November 1997. Oleh itu walaupun memorandum rayuan telah difailkan mengikut tempoh pada 27 November 1997 namun demikian penyerahannya kepada peguam responden pada 29 November 1997 adalah ternyata diluar tempoh. Keadaan ini menggerakkan A. 55 k. 4(3) KMT yang memperuntukkan bahawa jika memorandum rayuan tidak difail atau diserahkan dalam tempoh yang ditetapkan dan tiada alasan yang mencukupi ditunjukkan bagi kelewatan itu maka rayuan itu boleh ditolak. Disini bukan sahaja perayu lewat menyerahkan memorandum rayuan tetapi langsung gagal menjelaskan sebab kelewatannya itu. Kegagalan sedemikian tidak memberi ruang kepada mahkamah untuk memberi kelonggaran kerana tiada asas untuk berbuat demikian. Hujahan jawapan peguam perayu sendiri membayangkan sama ada dia tidak menyedari ataupun tidak mengetahui mengenai pindaan yang telah dibuat kapada A. 55 k. 2 tersebut kerana dia masih merujuk kepada tempoh enam minggu. Dan mahkamah lazimnya sukar untuk membenarkan lanjutan tempoh atas alasan kesilapan undang-undang atau peguam atau kejahilan tentang prosedur. (Lihat *Liew Chee Tat v. Lok Moon & Ors* [1972] 2 MLJ 29 dan *Latchman Singh & Sons v. Tan Kian* [1991] 1 CLJ 128; [1991] 3 CLJ (Rep) 121).

Keputusan Mahkamah Tinggi dalam kes *Ramli b. Zakaria (supra)* perlu dibezakan kerana di situ tiada peruntukan menetapkan supaya fee pemfailan mesti dibayar sebelum dokumen difailkan. Oleh itu mahkamah telah memutuskan bahawa pendaftar sebagai seorang pegawai mahkamah mempunyai budibicara untuk membenarkan dokumen difailkan sebelum fee yang perlu dibayar untuknya diterima. Mahkamah Rayuan dalam kes *UMBC (supra)* pula mendapati

peruntukan undang-undang yang bercanggah tentang tempoh masa untuk memfailkan rayuan, oleh itu telah mengambil jalan tengah untuk mengabai isu-isu yang dianggap teknikal. Dalam kes sekarang bukan sahaja terdapat peruntukan jelas yang menetapkan tempoh penyerahan tetapi juga diperuntukkan akibatnya jika penyerahan gagal dibuat dalam tempoh dan tiada alasan yang munasabah diberikan atas kelewatan itu. Apa yang tersirat ialah keperluan memohon lanjutan tempoh itu sekira tidak dipatuhi kerana dengan cara itu sahaja alasan kelewatan dapat diberikan dan budibicara mahkamah dijalankan.

Mengenai cagaran kos yang diakui hanya dibayar ke mahkamah diluar tempoh pada 28 Disember 1997, A. 49 k. 2(5)(b) KMR jelas mengkehendaki ianya dibayar dalam tempoh dua minggu daripada penerimaan Borang 141. Aturan 49 k. 2(5)(b) adalah seperti berikut:

> (5) Dalam masa 14 hari dari penerimaan pemberitahuan itu, perayu hendaklah, melainkan jika, kerana sebab yang mencukupi, diperintahkan selainnya oleh Mahkamah:
>
> (a) ...
>
> (b) menyerahsimpan di Mahkamah yang terhadapnya rayuan dibuat sejumlah wang sebanyak dua ratus lima puluh ringgit, atau sejumlah wang yang kurang daripada itu sebagaimana yang diarahkan oleh Mahkamah dalam apa-apa hal, sebagai jaminan untuk kos rayuan.

Kegagalan mematuhinya adalah membawa padah kerana bayaran sedemikian diperuntukkan dengan jelas sebagai suatu kemestian melainkan mahkamah memerintahkan sebaliknya dan itu pun hanya dibenarkan atas sebab yang mencukupi. Di sini walaupun perayu dan/atau peguamnya mengetahui bahawa mereka tidak mematuhi peruntukan tersebut tiada sebarang permohonan perlanjutan masa difailkan yang boleh menunjukkan alasan yang memadai dan munasabah bagi kelewatan tersebut untuk diberi pertimbangan. Juga tidak ditunjukkan apa-apa sebab bagi membolehkan mahkamah ini membenarkan lanjutan tempoh. Sebaliknya A. 49 k. 2(5)(b) KMR sendiri menetapkan bahawa kuasa berbuat demikian hanya ada pada mahkamah yang dirayu sahaja (rujuk takrif "mahkamah" di A. 1 k. 6 KMR dan lihat juga *Tan Lee Hong v. Letchmee c/o Varathen* [1994] 2 CLJ 570). Begitu juga diperuntukkan oleh A. 3 k. 5 KMR. Dalam keadaan yang wujud di sini ia semestinya menunjukkan pihak perayu tidak lagi berhasrat untuk meneruskan dengan rayuannya. Mana-mana pihak dalam sesuatu presiding tidak wajar dibiarkan dengan sewenang-wenangnya tidak mematuhi peruntukan undang-undang dan kemudian menuntut diberi kelonggaran tanpa asas dan seolah-olah ia berhak.

Berdasarkan kepada apa yang dinyatakan di atas, adalah jelas kedua-dua ketakpatuhan iaitu kelewatan menyerahkan memorandum rayuan kepada peguam responden dan keduanya kegagalan membuat pembayaran cagaran kos rayuan dalam tempoh yang ditetapkan adalah perkara-perkara yang tidak lagi boleh diperbetulkan di bawah A. 2 k. 1 KMT. Kedua-duanya merupakan luar aturan yang substantif dan prasyarat kepada rayuan perayu. Ini memandangkan A. 55 k. 2 KMT dan A. 49 k. 2(5)(b) KMR telah dengan jelasnya memperuntukkan apakah prosedur yang perlu dipatuhi oleh setiap perayu yang diwakili peguam. Peraturan-peraturan yang sama juga dengan nyata menetapkan keadaan-keadaan dimana mahkamah boleh menggunakan budibicaranya untuk memberi kelonggaran dan syarat-syarat itu tidak ditunjukkan telah dipenuhi. Adalah tidak terbuka kepada mahkamah untuk bertindak atas bidang kuasa sedia adanya (inherent jurisdiction) jika apa yang hendak dilakukan itu bertentangan dengan peruntukan undang-undang yang nyata. Mahkamah tiada bidang kuasa untuk melakukan sesuatu yang dilarang atau menyalahi sesuatu yang diarah oleh undang-undang. Saranan perayu supaya mahkamah menggunakan bidang kuasa sedia ada dengan hormatnya adalah salah faham (misconceived) semata-mata. Memang benar mahkamah boleh bertindak demi keadilan tetapi keadilan itu mestilah dari kaca mata undang-undang dan bukan mengikut persepsi atau perasaan hakim bicara.

Oleh yang demikian kedua-dua bantahan awal oleh peguam responden diterima dan rayuan perayu dibatalkan dengan kos. Deposit diperintahkan dibayar kepada responden atas akaun kos.